

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

z 24. septembra 2019*

„Dumping – Dovoz solárneho skla s pôvodom v Číne – Článok 2 ods. 7 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 1225/2009 [teraz článok 2 ods. 7 písm. b) a c) nariadenia (EÚ) 2016/1036] – Trhovohospodárske zaobchádzanie – Pojem ‚výrazná deformácia výrobných nákladov a finančnej situácie podnikov‘ – Daňové zvýhodnenia – Zjavne nesprávne posúdenie“

Vo veci T-586/14 RENV,

Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, so sídlom v Anhui (Čína), v zastúpení: Y. Melin, advokát,
žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: L. Flynn a T. Maxian Rusche, splnomocnení zástupcovia,
žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH, so sídlom v Tschernitze (Nemecko), v zastúpení: R. MacLean, advokát,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie vykonávacieho nariadenia Komisie (EÚ) č. 470/2014 z 13. mája 2014, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz solárneho skla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 142, 2014, s. 1).

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory D. Gratsias, sudcovia I. Labucka (spravodajkyňa) a I. Ulloa Rubio,

tajomník: F. Oller, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. januára 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyňa, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, je spoločnosťou so sídlom v Číne, ktorá tam vyrába a vyváža do Európskej únie solárne sklo, ktorého sa týka vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 470/2014 z 13. mája 2014, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz solárneho skla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 142, 2014, s. 1, ďalej len „napadnuté nariadenie“).
- 2 Jedinou akcionárkou žalobkyne je spoločnosť Xinyi Solar (Hongkong) Ltd so sídlom v Hongkongu (Čína), ktorá je kótovaná na burze v Hongkongu.
- 3 V rámci konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého nariadenia, žalobkyňa 21. mája 2013 podala na základe nariadenia Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51, ďalej len „základné nariadenie“) [nahradené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1036 z 8. júna 2016 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskej únie (Ú. v. EÚ L 176, 2016, s. 21)], žiadosť o priznanie trhovohospodárskeho zaobchádzania (ďalej len „THZ“) v zmysle článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia [teraz článok 2 ods. 7 písm. b) a c) nariadenia 2016/1036].
- 4 Žalobkyňa predložila 6. júna 2013 svoje odpovede na dotazník Európskej komisie o antidumpingu.
- 5 Žalobkyňa odpovedala 21. júna 2013 na žiadosť Komisie o doplňujúce informácie.
- 6 Informácie poskytnuté žalobkyňou vo formulári žiadosti o priznanie THZ a jej odpovede na dotazník Komisie boli preskúvané v čínskom sídle žalobkyne medzi 21. a 26. júnom 2013.
- 7 Žalobkyňa na konci júna a v júli 2013 poskytla so súhlasom Komisie a v súlade s jej žiadosťami doplňujúce informácie.
- 8 Listom z 22. augusta 2013 Komisia informovala žalobkyňu, že podľa jej názoru nemohla vyhovieť jej žiadosti o priznanie THZ z jediného dôvodu, že nespĺňala ustanovenia článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia (ďalej len „list z 22. augusta 2013“). Komisia vyzvala žalobkyňu, aby predložila svoje pripomienky, pričom sa naopak domnievala, že spĺňala ostatné podmienky uvedené v prvej, druhej, štvrtej a piatej zarážke článku 2 ods. 7 písm. c) uvedeného nariadenia.
- 9 Dňa 1. septembra 2013 žalobkyňa predložila svoje pripomienky, pričom spochybnila posúdenia Komisie.
- 10 Listom z 13. septembra 2013 Komisia odpovedala na tieto pripomienky vo svojom konečnom rozhodnutí o žiadosti o priznaní THZ (ďalej len „list z 13. septembra 2013“), v ktorom potvrdila zamietnutie žiadosti o priznanie THZ, ktorú podala žalobkyňa.
- 11 Dňa 26. novembra 2013 Komisia prijala nariadenie (EÚ) č. 1205/2013, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz solárneho skla z Čínskej ľudovej republiky (Ú. v. EÚ L 316, 2013, s. 8, ďalej len „dočasné nariadenie“).

12 Odôvodnenia 34 až 47 dočasného nariadenia, ktoré sa venujú „[t]rhovohospodárske[mu] zaobchádzani[u] (ďalej len ‚THZ‘)“, znejú:

„(34) Podľa článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia sa normálna hodnota v antidumpingových prešetrovaniach týkajúcich sa dovozu z [Číny] stanovuje v súlade s článkom 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia pre tých vyvážajúcich výrobcov, o ktorých sa zistilo, že spĺňajú kritériá stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia.

(35) Stručne a len na uľahčenie orientácie uvádzame tieto kritériá:

1. rozhodnutia firiem sú prijímané ako reakcia na podmienky trhu a bez podstatných zásahov štátu a náklady odrážajú trhové hodnoty;

2. firmy majú jeden prehľadný súbor základných účtovných záznamov, pri ktorých sa vykonáva nezávislý audit v súlade s medzinárodnými účtovnými štandardmi a ktoré sa používajú na všetky účely;

3. neexistujú žiadne závažné deformácie prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva;

4. právnu istotu a stabilitu zabezpečujú zákony o konkurze a vlastníctve a

5. prepočty výmenných kurzov sa uskutočňujú podľa trhového kurzu.

(36) Desať spolupracujúcich spoločností požiadalo o THZ podľa článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia a v rámci stanovených lehôt zaslalo vyplnený formulár žiadosti o THZ. V súlade s článkom 2 ods. 7 písm. d) základného nariadenia bolo vykonané overovanie THZ v prípade spoločností, ktoré boli zaradené do vzorky, [vrátane žalobkyne].

(37) Z toho vyplýva, že sa vykonalo určenie THZ, pokiaľ ide o tieto štyri spoločnosti alebo skupiny spoločností.

– Spoločnosti zaradené do vzorky:

– ...,

– [žalobkyňa] a Xinyi Solar (Hong Kong)...,

– ...

– Spoločnosti, ktoré sú predmetom individuálneho preskúmania

– ...

(38) Komisia získala všetky informácie, ktoré považovala za potrebné, a všetky informácie predložené v žiadostiach o THZ overila v priestoroch dotknutých spoločností.

(39) V prípade prepojených strán Komisia preskúma, či skupina prepojených spoločností ako celok spĺňa podmienky na udelenie THZ. Preto v prípadoch, keď je do výroby alebo predaja príslušného výrobku priamo alebo nepriamo zapojená dcérska spoločnosť alebo akákoľvek iná spoločnosť prepojená so žiadateľom v [Číne], preskúmanie THZ sa vykoná pre každú spoločnosť zvlášť, ako aj pre skupinu spoločností ako celok.

(40) Zodpovedajúcim spôsobom boli prešetrované žiadosti o THZ, ktoré podali štyria vyvážajúci výrobcovia (skupiny spoločností) pozostávajúci z jedenástich právnych subjektov.

- (41) Pri prešetrovaní sa zistilo, že ani jeden zo štyroch vyvážajúcich výrobcov (skupín spoločností), ktorí požiadali o THZ, nepreukázal, že spĺňa všetky kritériá stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia.
- (42) ...
- (43) [A]ni jeden zo štyroch vyvážajúcich výrobcov, a to buď jednotlivo alebo ako skupina, nepreukázali, že by nepodliehali závažným deformáciám preneseným zo systému netrhového hospodárstva. Preto tieto spoločnosti alebo skupiny spoločností nesplnili tretie kritérium pre THZ. Všetci štyria vyvážajúci výrobcovia alebo skupiny vyvážajúcich výrobcov využívali preferenčné daňové režimy.
- (44) ...
- (45) Komisia oznámila výsledky prešetrovania v súvislosti s THZ príslušným spoločnostiam, orgánom ČLR a navrhovateľovi a vyzvala ich, aby sa k nim vyjadrili.
- (46) Doručené pripomienky neboli také, aby bolo potrebné meniť predbežné zistenia Komisie. Po porade s členskými štátmi v súlade s článkom 2 ods. 7 písm. c) boli všetci žiadatelia 13. septembra 2013 jednotlivo a oficiálne informovaní o konečnom rozhodnutí Komisie týkajúcom sa ich žiadostí o THZ.
- (47) Ani jeden zo štyroch spolupracujúcich vyvážajúcich výrobcov alebo skupín vyvážajúcich vývozcov v [Číne], ktorí požiadali o THZ, teda nevedel preukázať, že spĺňa kritériá stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, a ich žiadosti o THZ boli preto zamietnuté.“

13 Dňa 13. mája 2014 Komisia prijala napadnuté nariadenie.

14 V odôvodneniach 32 až 34 napadnutého nariadenia, ktoré sa venujú „[t]rhovohospodárske[mu] zaobchádzani[u] (THZ)“, Komisia zastávala názor, že:

- „(32) Po dočasnom zverejnení a následne po konečnom zverejnení [žalobkyňa] tvrdil[a], že Komisia pochybila, keď zamietla je[j] žiadosť o trhohospodárske zaobchádzanie (THZ). Rovnaká požiadavka v súvislosti so stanovovaním THZ už bola vznesená v predbežnej fáze a Komisia ju v odôvodneniach 43 a 47 dočasného nariadenia zamietla.
- (33) [Žalobkyňa] tvrdil[a], že výhody získané z preferenčných daňových režimov a grantov nepredstavujú významný podiel jeho obratu. V tejto súvislosti sa pripomína, že toto tvrdenie spolu s ostatnými tvrdeniami už bolo riešené v liste z 13. septembra 2013, ktorý Komisia adresovala vývozcom a v ktorom oboznámila stranu s určením THZ. Predovšetkým sa zdôraznilo, že absolútny zisk dosiahnutý počas obdobia prešetrovania nie je vzhľadom na povahu tejto výhody relevantný na posúdenie otázky, či je narušenie „závažné“. Toto tvrdenie sa preto zamietlo.
- (34) Vzhľadom na tieto skutočnosti sa potvrdilo zistenie, že všetky žiadosti o THZ majú byť zamietnuté, ako sa uvádza v odôvodneniach 34 až 47 dočasného nariadenia.“

Konanie a návrhy účastníkov konania vo veci T-586/14

15 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 7. augusta 2014 sa žalobkyňa domáhala zrušenia napadnutého nariadenia.

- 16 Komisia podala vyjadrenie k žalobe do kancelárie Všeobecného súdu 21. októbra 2014, v ktorom navrhla Všeobecnému súdu, aby zamietol žalobu a uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.
- 17 Žalobkyňa podala do kancelárie Všeobecného súdu repliku 16. decembra 2014 a Komisia dupliku 30. januára 2015.
- 18 Všeobecný súd na základe návrhu sudkyne spravodajkyne rozhodol o otvorení ústnej časti konania.
- 19 Všeobecný súd podľa článku 64 ods. 2 písm. a) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 položil účastníkom konania otázky na písomné vyjadrenie pred pojednávaním.
- 20 Účastníci konania odpovedali na tieto otázky v stanovených lehotách.
- 21 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 9. septembra 2015.
- 22 Rozsudkom zo 16. marca 2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisía (T-586/14, ďalej len „pôvodný rozsudok“, EU:T:2016:154), Všeobecný súd zrušil napadnuté nariadenie a uložil Komisii povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni.
- 23 Návrhom podaným do kancelárie Súdneho dvora 26. mája 2016 Komisia podala odvolanie proti pôvodnému rozsudku.
- 24 Uznesením z 13. októbra 2016, Komisia/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-301/16 P, neuvyverejnené, EU:C:2016:796), bolo spoločnosti GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH povolené vstúpiť do konania na Súdnom dvore ako vedľajšiemu účastníkovi konania na podporu návrhov Komisie.
- 25 Rozsudkom z 28. februára 2018, Komisia/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings (C-301/16 P, ďalej len „rozsudok o odvolaní“, EU:C:2018:132), Súdny dvor zrušil pôvodný rozsudok, vrátil vec Všeobecného súdu na ďalšie konanie a rozhodol, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.

Konanie a návrhy účastníkov konania po vrátení veci na ďalšie konanie

- 26 Po vydaní rozsudku o odvolaní a v súlade s článkom 215 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu bola vec pridelená piatej komore Všeobecného súdu.
- 27 V súlade s článkom 217 ods. 1 rokovacieho poriadku žalobkyňa a Komisia 27. apríla 2018, ako aj vedľajší účastník konania 8. mája 2018 predložili v stanovených lehotách svoje písomné pripomienky k záverom, ktoré treba z rozsudku o odvolaní vyvodiť pre riešenie sporu.
- 28 Podľa článku 89 ods. 2 písm. a) rokovacieho poriadku Všeobecný súd položil 21. novembra 2018 účastníkom konania otázky na písomné vyjadrenie pred pojednávaním.
- 29 Účastníci konania odpovedali na tieto otázky v stanovených lehotách.
- 30 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 16. januára 2019.
- 31 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté nariadenie v rozsahu, v akom sa jej týka,

- uložil Komisii a vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania pred Všeobecným súdom a Súdny dvorom.

32 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu,
- uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania pred Všeobecným súdom a Súdny dvorom.

33 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zamietol žalobu,
- uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov konania spojených s jeho vedľajším účastníctvom v konaní pred Súdny dvorom.

Právny stav

34 Žalobkyňa na podporu svojho návrhu na zrušenie napadnutého nariadenia uvádza štyri žalobné dôvody.

35 Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia.

36 Je potrebné začať skúmaním druhej časti prvého žalobného dôvodu.

37 Žalobkyňa v druhej časti prvého žalobného dôvodu tvrdí, že Komisia sa dopustila zjavne nesprávneho skutkového a právneho posúdenia tým, že potvrdila, že deformácie boli z hľadiska jej výrobných nákladov a jej finančnej situácie výrazné v zmysle článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia.

38 Žalobkyňa tvrdí, že za predpokladu, že by boli predmetné daňové zvýhodnenia prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva, takéto výhody nepodriaďujú jej výrobné náklady a jej finančnú situáciu výrazným deformáciám. Ako totiž vysvetlila počas prešetrovania, predmetné daňové stimuly predstavujú v jej prípade len 1,34 % všetkých jej výrobných nákladov a 1,14 % jej obratu.

39 Komisia sa nezaoberala touto argumentáciou a v liste z 13. septembra 2013 sa nesprávne domnievala, že výrazná deformácia vyplývala z nižších daňových sadzieb, keďže „by mohla okrem iného zodpovedať cieľu, ktorým je prilákanie kapitálu na znížené sadzby a mať tak vplyv na celkovú finančnú a hospodársku situáciu spoločnosti“, kým finančný vplyv nižší ako 1,5 % výrobných nákladov alebo obratu nemôže predstavovať vážny stimul na prilákanie kapitálu, najmä pre spoločnosť Xinyi Solar (HongKong).

40 Pokiaľ ide o výrazné deformácie, Komisia na úvod zdôrazňuje, že žalobkyňa nespochybnila skutočnosť, že využila preferenčný daňový režim, a tvrdí, že v prípade, ak sa so spoločnosťami považovanými vládou za strategické zaobchádza zvýhodnene v rámci daňového systému založeného na príjmoch, deformácie spôsobené týmto zaobchádzaním sú výrazné, keďže úplne menia výšku ziskov pred zdanením, ktoré tieto podniky musia dosiahnuť na prilákanie investorov. Keďže sú tieto deformácie trvalé, absolútny zisk dosiahnutý počas prešetrovania nie je vzhľadom na svoju samotnú povahu výhody relevantný, pokiaľ ide o určenie, či je deformácia výrazná.

- 41 Komisia ďalej tvrdí, že v súvislosti s predmetným daňovým zvýhodneným v podstate mohla predpokladať, že atraktivnosť cudzích kapitálov bola posilnená, takže deformácia finančnej situácie žalobkyne bola výrazná a v každom prípade žalobkyňa nepredložila dôkaz o opaku.
- 42 Navyše žalobkyňa neuviedla dôvod, pre ktorý mal byť referenčným kritériom jej obrat, alebo pre ktorý malo byť skúmanie deformácie obmedzené na obdobie prešetrovania, pričom svojou všeobecnou finančnou situáciou sa na rozdiel od svojich výrobných nákladov alebo svojho obratu nezaoberala.
- 43 Napokon Komisii nie je jasné, ako mohla nesprávne uplatniť pojem „výrazná deformácia“, pričom dospela k záveru, že žalobkyňa z dôvodu daňových prázdnin počas dvoch rokov a zdanenia vo výške 50 % štandardnej sadzby počas troch rokov, ktorej bola príjemcom, porovnateľných s trvalým daňovým zvýhodnením a na dobu neurčitú, nepreukázala, že jej výrobné náklady alebo jej finančná situácia neboli predmetom výraznej deformácie prenesenej predmetnými opatreniami.
- 44 Žalobkyňa vo svojich písomných pripomienkach k záverom, ktoré treba vyvodiť z rozsudku o odvolaní na riešenie sporu, zotrúva na svojich návrhoch uvedených v žalobe.
- 45 Komisia sa vo svojich písomných pripomienkach k záverom, ktoré treba vyvodiť z rozsudku o odvolaní na riešenie sporu, domnieva, pokiaľ ide o druhú časť prvého žalobného dôvodu, že účastníci konania o nej vo veľkej miere diskutovali vo svojich písomných pripomienkach pred Všeobecným súdom, ako aj na pojednávaní.
- 46 Vo svojich písomných pripomienkach vedľajší účastník konania uvádza k záverom, ktoré treba vyvodiť z rozsudku o odvolaní na riešenie sporu, že dve predmetné daňové zvýhodnenia mohli byť kombinované, čím umožnili žalobkyňi znížiť jej daňovú sadzbu na 14 % počas obdobia prešetrovania, pričom štandardná daňová sadzba čínskych spoločností bola 25 %, a spochybňuje stanovisko žalobkyne, podľa ktorého tieto výhody nemožno považovať za podstatné.
- 47 Vedľajší účastník konania v tomto zmysle uplatňuje reorganizáciu spoločnosti žalobkyne a jej dôvody, ako aj nárast objemu dovozu solárneho skla z Číny a podiel žalobkyne na trhu.
- 48 Vedľajší účastník konania taktiež tvrdí, že v prípade neexistencie predmetných daňových zvýhodnení by žalobkyňa nemohla z hľadiska ponechaných rozpätí absorbovať antidumpingové opatrenia, ktoré boli voči nej prijaté, a nemohla by ani tak rýchlo a značne preniknúť na trh Únie, pričom odmietol relevantnosť časti uvedených výhod v rámci všetkých jej výrobných nákladov a jej obratu.
- 49 V prvom rade treba uviesť, že podľa článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia [teraz článok 2 ods. 7 písm. a) nariadenia 2016/1036] v prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom sa normálna hodnota v zásade určí, v zmysle výnimky z pravidiel stanovených v odsekoch 1 až 6 toho istého článku, na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom.
- 50 Cieľom článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia je predchádzať zohľadňovaniu cien a nákladov, ktoré platia v krajinách s iným ako trhovým hospodárstvom, keďže tieto parametre nie sú normálnym výsledkom síl, ktoré pôsobia na trhu (pozri rozsudok z 19. júla 2012, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 66 a citovanú judikatúru).
- 51 Podľa článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia sa však v prípade antidumpingových prešetrovaní, ktoré sa týkajú dovozu tovaru najmä z Číny, normálna hodnota určí v súlade s článkom 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia (teraz článok 2 ods. 1 až 6 nariadenia 2016/1036), ak sa na základe riadne preukázateľných tvrdení jedného alebo niekoľkých výrobcov, ktorí podliehajú prešetrovaniu, a v súlade s kritériami a postupmi stanovenými v článku 2 ods. 7 písm. c) tohto nariadenia preukáže, že u tohto výrobcu, resp. výrobcov, prevládajú pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku, podmienky trhového hospodárstva (rozsudok z 19. júla 2012, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 67).

- 52 Na jednej strane tak výrobcovi, ktorý chce využívať trhovohospodárske zaobchádzanie, prináleží predložiť v tomto zmysle riadne zdokumentovanú žiadosť a na druhej strane Komisii prináleží posúdiť, či dôkazy predložené týmto výrobcom postačujú na preukázanie toho, že kritériá uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia sú splnené. V tomto kontexte súd Únie prípadne overí, či je toto posúdenie založené na zjavne nesprávnom posúdení [pozri v tomto zmysle rozsudky z 2. februára 2012, Brosmann Footwear (HK) a i./Rada, C-249/10 P, EU:C:2012:53, bod 32, a z 19. júla 2012, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 70].
- 53 Požiadavka doslovného výkladu výnimky stanovenej v článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia nemôže inštitúciám umožniť vykladať a uplatňovať toto ustanovenie spôsobom nezlučiteľným s jeho znením a účelom (rozsudok z 19. júla 2012, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 93).
- 54 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia je kritériom, z hľadiska ktorého sa skúma dôvodnosť žiadosti predloženej výrobcom na využitie THZ, kritérium spočívajúce v tom, či „pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku“, prevládajú podmienky trhového hospodárstva.
- 55 Z článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia vyplýva, že kritériá uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c) uvedeného nariadenia, ktorých sa týkajú predložené žiadosti výrobcov a z hľadiska ktorých má Komisia povinnosť ich posúdiť, sa týkajú „výroby a predaja výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku“. Toto spresnenie patrí z kontextuálneho hľadiska do rámca článku 2 základného nariadenia, ktorý stanovuje pravidlá týkajúce sa výpočtu normálnej hodnoty, to znamená porovnateľnej ceny uplatňovanej v bežnom obchodnom styku pre podobný výrobok v krajine vývozu.
- 56 Konkrétne podľa článku 2 ods. 1 a 3 základného nariadenia je normálna hodnota spravidla založená na cenách zaplatených alebo obvykle platených v bežnom obchode nezávislými zákazníkmi v krajine vývozu. Ak neexistuje predaj podobného výrobku v bežnom obchodnom styku, alebo ak je takýto predaj nedostatočný alebo ak z dôvodu mimoriadnej situácie na trhu takýto predaj neumožňuje náležité porovnanie, normálna hodnota podobného výrobku sa vypočíta na základe výrobných nákladov v krajine pôvodu, ktoré sa zvýšia o primeranú čiastku na predajné, všeobecné a administratívne náklady a zisk. V tejto súvislosti z článku 2 ods. 4 až 6 základného nariadenia vyplýva, že dôsledné uplatnenie týchto pojmov závisí od otázky, či účtovné údaje vyplývajúce z účtovných záznamov dotknutého výrobcu, z ktorých vychádza Komisia, v zásade odrážajú trhové hodnoty a umožňujú tak vypočítať normálnu hodnotu v súlade s cieľmi antidumpingového prešetrovania.
- 57 Všetky kritériá, ktoré stanovil normotvorca Únie pri výkone svojej voľnej úvahy v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, sú prejavom vôle overiť, či subjekt, ktorý žiada o THZ, koná, pokiaľ ide o výrobu a predaj podobného výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku, v súlade so zásadami umožňujúcimi výpočet normálnej hodnoty.
- 58 V tomto kontexte tretie kritérium stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, ako jediné považované za splnené v prejednávanej veci, požaduje, aby „výrobné náklady a finančná situácia firiem nepodlieha[li] výrazným deformáciam preneseným z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva, najmä v oblasti odpisovania aktív, iných odpisov, výmenného obchodu a platieb prostredníctvom vyrovnania dlhov“.
- 59 V tejto súvislosti treba uviesť, že podmienka uvedená v bode 58 vyššie odkazuje na výrobné náklady a na finančnú situáciu podniku z hľadiska určitých parametrov, ktoré priamo súvisia s metódami výpočtu normálnej hodnoty stanovenými v článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia. Tieto parametre sú najmä odpisovanie aktív, iné odpisy, výmenný obchod a platby prostredníctvom vyrovnania dlhov. Tento záver je síce orientačný, ako to preukazuje použitie príslovky „najmä“. Predmetom ani účelom použitia tohto pojmu však nie je umožniť Komisii zamietnuť žiadosť o priznanie THZ na základe skutočností, z ktorých, aj keď súvisia s finančnou situáciou podniku

v širšom zmysle, nevyplýva automaticky deformácia – ktorá musí byť navyše „výrazná“ – jedného alebo viacerých faktorov určujúcich prvky týkajúce sa výroby a predaja výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku [pozri analogicky, pokiaľ ide o článok 2 ods. 7 písm. c) prvú zarážku základného nariadenia, rozsudok z 19. júla 2012, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, body 78 až 82].

60 V dôsledku toho, pokiaľ ide o opatrenia, ktoré sa týkajú finančnej situácie podniku z všeobecného hľadiska, a môžu teda len deformovať túto situáciu výrazne, čo sa týka výroby alebo predaja výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku, prináleží Komisii, aby posúdila z hľadiska dôkazov predložených počas správneho konania, či sú tieto opatrenia skutočne dôvodom takejto deformácie.

61 Článok 2 ods. 7 písm. c) tretia zarážka základného nariadenia totiž na jednej strane odkazuje na výrobné náklady a na finančnú situáciu, ktoré „nepodliehajú“ výrazným deformáciám, a nie, ktoré „nemôžu“ podliehať takejto deformácii. „Výraznú“ povahu predmetnej deformácie treba na druhej strane posúdiť z hľadiska účelu tohto ustanovenia, ktorým je zabezpečiť, aby prvky týkajúce sa výrobných nákladov a finančnej situácie podniku neboli deformované do takej miery, že prípadné uplatnenie článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia by viedlo k umelým cieľom, ktoré by spochybnili ciele antidumpingového prešetrovania (pozri analogicky rozsudok z 19. júla 2012, Rada/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 82).

62 V prejednávanej veci priznanie THZ bolo žalobkyni zamietnuté Komisiou len z dôvodu, že nepreukázala, že spĺňala kritérium stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážke základného nariadenia.

63 Konkrétne Komisia sa na jednej strane v liste z 22. augusta 2013 domnievala, že žalobkyňa využívala rôzne daňové zvýhodnenia z titulu dane z príjmov právnických osôb, a to:

„... daňový režim[, ktorý] umožňuje spoločnostiam s cudzím podielom využívať úplné oslobodenie od dane z titulu [dane z príjmov právnických osôb] (0 %) počas dvoch rokov a mať prospech z 50 % zníženia sadzby [tejto dane] počas troch nasledujúcich rokov, t. j. sadzba vo výške 12,5 % namiesto štandardnej sadzby vo výške 25 %,

– daňový režim tzv. ‚podnikov v oblasti špičkovej technológie‘, pri uplatnení ktorého zdaniteľná osoba podlieha dani z príjmov právnických osôb zníženej na 15 % namiesto štandardnej sadzby vo výške 25 %. Táto preferenčná daňová sadzba predstavuje subvenciu, ktorá sa môže neobmedzene prispôbovať a ktorej cieľom môže byť tiež prilákanie investícií prostredníctvom znížených sadzieb, čím sa narušuje hospodárska súťaž.“

64 Komisia z toho vyvodzuje, že „znížené sadzby dane poskytujú značné daňové zvýhodnenia“, takže žalobkyňa „nepreukázala, že jej výrobné náklady a jej finančná situácia nie sú predmetom deformácií prenesených z bývalého systému netrhového hospodárstva“. Komisia pripomenula, že „daňový režim tzv. ‚podnikov v oblasti špičkovej technológie‘ bol nedávno skúmaný vo veci Solar Panels a považovaný za tvoriaci dostatočný dôvod na zamietnutie priznania THZ.“

65 Na druhej strane Komisia v liste z 13. septembra 2013, ktorým oznámila žalobkyni svoje konečné rozhodnutie o jej žiadosti o priznanie THZ v odpovedi na jej pripomienky k listu z 22. augusta 2013, uviedla okrem iného nasledujúce úvahy:

„Uplatnenie režimu preferenčnej daňovej sadzby ovplyvňuje výšku ziskov pred zdanením, ktoré podnik musí dosiahnuť na prilákanie investorov. Absolútna výhoda poskytnutá počas obdobia prešetrovania nie je nevyhnutne rozhodujúcim kritériom na posúdenie výraznosti deformácie vzhľadom na povahu výhody. Naopak, toto posúdenie sa musí týkať celkového vplyvu opatrenia na hospodársku a finančnú situáciu spoločnosti počas určitého obdobia.“

V tomto ohľade treba pripomenúť, že na [žalobkyňu] bolo možné uplatniť zníženú daňovú sadzbu (14,01 %), keďže mohla kumulovať daňový režim podnikov v oblasti špičkovej technológie s iným režimom, konkrétne programom ‚Two Free 3 Halve‘. Kombinovaným účinkom toho bola značne znížená sadzba v porovnaní so štandardnou sadzbou (25 %), ktorého cieľom mohlo byť okrem iného prilákanie kapitálu prostredníctvom znížených sadzieb, a teda ovplyvňovanie finančnej a hospodárskej situácie celej spoločnosti.

...

Napokon tvrdíte, že posúdenie Komisie, podľa ktorého sa môže dotknutý daňový režim prakticky neobmedzene prispôsobovať, je nedôvodné. Vaše tvrdenia, podľa ktorých sú oba daňové režimy časovo obmedzené, boli riadne zohľadnené. Skutočnosť, že tieto dva daňové režimy nemali trvalú povahu, však nemôže spochybniť skutočnosť..., že ich cieľom bolo ovplyvniť finančnú a hospodársku situáciu podniku.“

- 66 V tejto súvislosti treba uviesť, že Komisia založila svoj záver týkajúci sa podmienky stanovenej v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia na skutočnostiach týkajúcich sa iného kritéria, ako sú kritériá uvedené v tomto ustanovení (pozri bod 58 vyššie). Z listov z 22. augusta a z 13. septembra 2013 totiž vyplýva, že Komisia vychádzala jednak z finančnej výhody, ktorú vo všeobecnosti poskytujú znížené daňové sadzby, ktoré využíva žalobkyňa, a jednak zo skutočnosti, že takáto výhoda mohla prilákať investorov investovať do kapitálu žalobkyne. Zdá sa tak, že Komisia odmietla tvrdenie žalobkyne založené na tom, že rozsah predmetnej výhody je *in concreto* zanedbateľný, pričom trvá na tzv. „celkovom vplyve“ predmetného opatrenia zakladajúcim sa na možnosti „prilákať kapitál prostredníctvom znížených sadzieb“.
- 67 Treba pritom konštatovať, že tieto dôvody sa týkajú nanajvýš finančnej situácie podniku z čisto abstraktného hľadiska, ktoré nesúvisia so skutočnosťami, ktoré boli výslovne uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia, alebo s inými skutočnosťami týkajúcimi sa výroby a predaja výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku, ktorého výrazná deformácia vyplývajúca zo spornej výhody spochybňuje možnosť platne vypočítať normálnu hodnotu podľa článku 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia.
- 68 Po prvé režim dane z príjmu právnických osôb sa totiž týka daňového zaobchádzania so ziskom dosiahnutým v priebehu daného zdaňovacieho obdobia. Jeho predmetom ani účelom teda nie je ovplyvniť výšku alebo samotnú sadzbu týchto ziskov, alebo iných prvkov, ako zložiek normálnej hodnoty, ktorú má Komisia vypočítať v súlade s článkom 2 ods. 1 až 6 základného nariadenia pre potreby antidumpingového prešetrovania. V dôsledku toho všeobecný odkaz Komisie na „celkový vplyv“ predmetných opatrení na finančnú situáciu žalobkyne nie je, ako taký a bez ďalšieho vysvetlenia, relevantný na účely uplatnenia článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia.
- 69 Po druhé podobná analýza sa vyžaduje v súvislosti s posúdeniami Komisie týkajúcimi sa „atraktívnosti“ žalobkyne ako adresátovi investičného kapitálu. Treba konkrétne konštatovať, že z hľadiska znenia článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia samotná možnosť, že preferenčný daňový režim láka investorov investovať do kapitálu podniku, nepostačuje na to, aby sa domnievalo, že finančná situácia tohto podniku skutočne „podlieha“ výraznej deformácii. Navyše na rozdiel od tvrdenia Komisie rozhodnutie investovať do kapitálu spoločnosti sa neuskutoční v akejkoľvek „sadzbe“, takže „cieľ prilákať kapitál prostredníctvom znížených sadzieb“ uplatnený touto inštitúciou zostáva len málo zrozumiteľným posúdením. Podobne a v každom prípade skutočnosť, že investor ovplyvňuje svoje finančné prostriedky nákupom podielov z kapitálu žalobkyne, nemá v dôsledku svojej povahy žiadny zjavný vzťah s deformáciou finančnej situácie žalobkyne z hľadiska účelu článku 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia (pozri body 59 až 61 vyššie). Komisia tak nemôže vychádzať len

z jednoduchých dohadov, aby mohla predpokladať značné účinky, ktoré možno považovať za „výraznú deformáciu“, a teda odmietnuť dôkazy predložené žalobkyňou, ktoré popierajú výraznosť deformácie, z ktorej mala prípadne prospech.

- 70 Platí to o to viac, keď, ako je to v prípade žalobkyne, výrobca preukáže z hľadiska nízkej absolútnej hodnoty, ktorú majú daňové stimuly v súvislosti s jeho obratom a všetkými jeho výrobnými nákladmi, svoju hospodársku a finančnú samostatnosť na predmetnom trhu vo vzťahu k dotknutým opatreniam v určitom období, konkrétne v období prešetrovania.
- 71 Treba totiž uviesť, že obrat podniku je relevantným ukazovateľom jeho hospodárskej a finančnej sily, na základe ktorej dosahuje svoj zisk. Žalobkyňa preto tým, že uviedla, že predmetné deformácie predstavovali 1,14 % jej obratu, riadne predložila dôkaz, ktorý je v zásade spoľahlivý a relevantný, pokiaľ ide o celkový vplyv skúmaného daňového opatrenia na jej finančnú situáciu.
- 72 Za týchto podmienok prináleží Komisii prinajmenšom objasniť vzťah medzi rozhodnutím investovať do kapitálu žalobkyne, prípadne odôvodneným preferenčným daňovým režimom na jednej strane a deformáciou finančnej situácie žalobkyne na druhej strane, a to nie všeobecným a teoretickým spôsobom, ale z hľadiska cieľa sledovaného článkom 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky základného nariadenia (pozri body 49 až 61 vyššie).
- 73 Takéto posúdenie potvrdzuje skutočnosť, že na zamietnutie dôkazov predložených žalobkyňou Komisia výslovne odkázala vo svojej analýze na predmetné daňové režimy v rámci veci „Solar Panels“ a domnievala sa, že táto analýza stačila na odmietnutie priznania THZ žalobkyňi. Podľa článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia sa pritom THZ posudzuje z hľadiska hospodárskych podmienok, v ktorých pôsobí každý výrobca, ktorého sa týka prešetrovanie [pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. februára 2012, Brosmann Footwear (HK) a i./Rada, C-249/10 P, EU:C:2012:53, bod 38].
- 74 Z vyššie uvedených posúdení vyplýva, že dôvody, z ktorých vychádzala Komisia pri odmietnutí žiadosti žalobkyne o priznanie THZ, sú založené na zjavne nesprávnom posúdení, takže druhá časť prvého žalobného dôvodu je dôvodná. Treba teda zrušiť napadnuté nariadenie, pričom nie je potrebné rozhodnúť o prvej časti prvého žalobného dôvodu, ako ani o ostatných predložených žalobných dôvodoch.

O trovách

- 75 V súlade s článkom 219 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu v rozhodnutiach Všeobecného súdu vydaných po zrušení a vrátení vecí Všeobecnému súdu na ďalšie konanie tento súd rozhodne jednak o trovách konania na Všeobecnom súde a jednak o trovách odvolacieho konania na Súdnom dvore. Keďže v rozsudku o odvolaní Súdny dvor rozhodol, že o trovách konania žalobkyne, Komisie a vedľajšieho účastníka konania sa rozhodne neskôr, prináleží Všeobecnému súdu, aby v tomto rozsudku rozhodol o všetkých trovách súvisiacich s konaním pred ním, vrátane trov prvostupňového konania, ako aj o trovách odvolacieho konania vo veci C-301/16 P.
- 76 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 77 Podľa článku 134 ods. 2 rokovacieho poriadku v prípade, že je viac účastníkov konania, ktorí vo veci nemali úspech, Všeobecný súd rozdelí náhradu trov konania medzi nich.
- 78 V prejednávanej veci Komisia nemala úspech v konaní na prvom stupni a žalobkyňa nemala úspech v odvolacom konaní. Keďže však Komisia a vedľajší účastník konania napokon nemali úspech v konaní pred Všeobecným súdom po vrátení veci, je potrebné uložiť Komisii povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyňi, s výnimkou trov konania súvisiacich

s vedľajším účastníctvom v konaní. Vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni v súvislosti s jeho vedľajším účastníctvom v konaní.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora)

rozhodol takto:

- 1. Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 470/2014 z 13. mája 2014, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberá dočasné clo uložené na dovoz solárneho skla s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, sa zrušuje.**
- 2. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnosti Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, s výnimkou trov súvisiacich s vedľajším účastníctvom v konaní.**
- 3. GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnosti Xinyi PV Products (Anhui) Holdings v súvislosti s jej vedľajším účastníctvom v konaní.**

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 24. septembra 2019.

Podpisy